

M. Larsen: Det foreliggende lovforslag har været behandlet i det andet høje ting og er der undergået nogle ændringer, siden indenrigsministeren fremsatte det. Lovforslaget drejer sig om den fælleskommunale udligningsfonds tilskud til sygehusenes drift. Tilskuddene ydes dels pr. indbygger i kommunen og dels pr. sygedag.

Vil man se, hvordan bevægelsen har været, siden loven om den fælleskommunale udligningsfond blev vedtaget, viser det sig, at tilskuddet pr. indbygger i 1937 androg 3 kr. Dette ændredes i 1946 til 5 kr., i 1948 til 6 kr. 25 øre og endelig nu til 8 kr. pr. indbygger. De tilsvarende tal pr. sygedag var i 1946 3 kr. 50 øre, det blev i 1948 ved en ændring bragt op til 4 kr. 25 øre og er nu 5 kr. 50 øre. I opgørelsen over sygedage medregnes ikke sygedagene på psykiatriske sygehusafdelinger eller sygedage for tuberkuløses behandling, jfr. forsorsloven. Tilskud fra den fælleskommunale udligningsfond vil efter de nu i det andet høje ting vedtagne forøgede bevillinger komme til at andrage ca. 69 mill. kr. til sygehusvæsenet alene.

Jeg vil gerne takke den højtærede indenrigsminister for forslaget om de forøgede tilskud. I det andet høje ting er tilskuddene forøget med ca. 5 mill. kr. udover, hvad ministeren havde foreslået i første omgang. Det vil vi naturligvis også takke for. Det er en lettelse for kommunerne. Men jeg vil gerne hertil føje, at de ressourcer, som kommunerne har liggende i den fælleskommunale udligningsfond, vel ca. 170 mill. kr., efter min mening ikke bør spises op altfor hurtigt. Kommunerne kan — det vil jeg gerne erkende — blive så vanskeligt stillet, at det bliver nødvendigt at trække betydeligt stærkere på de ressourcer, de har liggende, end det til dato er sket, men så længe kommunernes stilling ikke er vanskeligere end hidtil, hvor indtægterne har været stigende, mener jeg, man skal være noget varsom med at trække altfor stærkt på disse ressourcer.

Der er en anden ting, jeg også gerne vil gøre en bemærkning om. Det drejer sig om sygehusvæsenets voldsomt stigende udgifter, som er i allerhøjeste grad foruroligende. Hvis disse stigninger bliver ved, vil de kunne medføre en økonomisk krise for kommunerne — det gælder vore amts- og sognekommuner. Efter min mening må der ske en ændring således, at disse udgifter tvinges

nedad. Jeg har også set, at den højtærede indenrigsminister i sin fremsættelsestale i det andet høje ting har været inde herpå. Jeg tror, der findes områder indenfor sygehusvæsenet, hvor der vil kunne spares, uden at det volder skade. Det var måske på sin plads, om der blev nedsat en sagkyndig kommission til at gennemgå sygehusenes hele økonomi. Med sagkyndig tanker jeg her nærmest på økonomisk ansvarlige kommunalfolk. Iøvrigt kan jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig vedtagelse.

Det andet lovforslag har ligeledes været behandlet i det andet høje ting og er der vedtaget uændret. Jeg skal på mit partis vegne også anbefale dette lovforslag til hurtig gennemførelse i det høje folketing.

N. Chr. Christensen: Da mit partis ordfører i denne sag på grund af arbejde andetsteds i rigsdagen er forhindret i at være tilstede her, skal jeg fremsætte et par bemærkninger til lovforslaget om ændring i sygehusvæsenet. Dette lovforslag er vedtaget i landstinget og oversendt derfra. Det har der været underkastet ikke alene behandling men også ændringer, og jeg skal derfor nøjes med at fremsætte nogle enkelte bemærkninger.

Årsagen til, at vi nu på ny må sætte tilskuddet til kommunerne fra udligningsfonden op, er dikteret af de uhyggeligt stigende sygehusudgifter, der efter vor opfattelse voldsomt angriber kommunernes økonomi. Grundene hertil har der tidligere været talt om. Det er de stigende lønninger, det er lægernes, sygeplejerskernes, elevernes og det øvrige personales forbedrede boligforhold, de mange tekniske hjælpemidler og de nye medikamenter — alt dette har i de sidste år sat sygehusudgifterne meget stærkt op. Vi er naturligvis glade for de lægelige fremskridt og for de bedrede vilkår, der gives dem, der er beskæftiget på sygehusene, men jeg deler den opfattelse, som det ærede medlem hr. M. Larsen gav udtryk for, at det er nødvendigt, at der, sideløbende med de bestræbelser, der er i gang for at hjælpe kommunerne i dette forhold, også indføres besparelser. For den linie med stigende udgifter, der har været inden for sygehusvæsenet i Danmark i de seneste år, truer med at tage et sådant opsving, at det vækker den største bekymring, ikke mindst indenfor kommunalrådene.

Vi takker den højtærede indenrigsmini-